

"hab kohhut föia ja sunno kue wötta, jätkia ka wammus." Mago pöllew firri seisis se salmu temma silma ees. Ta tundis selgeste, et se salmu temma kohta räki, ja et jesinnane Jössanda sanna temmale olli öeldud.

Ei piddand ta ennam nüüd nou lihha ja werrega, waid teggi omma kappi lükko lahti ja wöttis jeält jest wähhäft, mis temmal olli — 20 rubla höbbedat — ja läkitas rahha omma sullasega rikka tallopoiale. Keik se suur murre olli nüüd temma süddame pealt lahkunud. Temuna hing kitis ja tämas Jössandat, kes olli kiufasat ta süddames ärrawöitnud ja Jumimala kallis rahho olli jälle ta süddamesse taggasii pöörnud.

Sullane tulli taggasii wie rubla höbbe-daga, mis mees ei elnud tahtnud wötta, jest et ta liig paljo olli küssinud. Öppetaja läkitas neid taggasii nende sannadega: „Uks „öige mees ei küssi ennam, kui õigus on; „ma ei tahha middagi jest rahhaist taggasii

„sada.“ Jälle sai temma süddame tunnis-tus läbbi katutud. Mees läkitas witung taggasii ja oösi olli selge. Mis iggapäwa-seks ellukö abbikaja ja lastele tarvis olli, se olli rikka mehhe lätte läinud. Igga Jumimala sanna töötusseid kinnitasid tedda ja temma emmakjed.

Ja Jössand, kelle jures keik jah ning amen on, ja kes allati omma koggedusse keskel on, olli omma Waimo läbbi omma sanna ja tahtnijt koggedussele ilmutand. Teisel päeval öhto hilja tullid kolm ausat koggedusse liget öppetaja jure, arvaid sedda, mis ta jelle rikka mehhe vasto olli teinud, õigeks ja paanid filmapiisjarattega mitmede nimmel need 20 rubla höbb. Iaua peale nende sannadega: „Monned koggedusse „lükmed tabhawad öppetaja ammetit ja „temma tenistust auüstada ja taassuwad sega „need 20 rubla höbb. ärra.“ Öppetaja, temma abbikaja ja laste silmad hiilganid rõmo pärast. Ta ei wöinud sunno leida —